

Posudek vedoucí diplomové práce

Nikola Gruntová. 2020. *Analýza kolumbijských mírových jednání s FARC v kontextu teorie řešení konfliktů. 78 stran.*

Nikola Gruntová zvolila pro svou práci relevantní, ale již hodně zpracované téma. O to těžší je postavit se k němu způsobem, který bude ve výsledku přínosný. Autorka tento záměr bohužel nemá. Jejím cílem je „analyzovat body mírové dohody a zjistit, zda společnost mírová jednání podporovala a jaké způsoby řešení konfliktu preferovala v průběhu Uribeho a Santosovy administrativy“, a to vše na základě výsledků průzkumů veřejného mínění (s. 3). Teoreticky je práce ukotvena prostřednictvím koncepcí, jež se zabývají řešením konfliktů a ukončováním občanských válek, což je samo o sobě v pořádku, ale chybí mi zdůvodnění výběru zdrojů, resp. jejich kritické zhodnocení, což by mělo být v diplomové práci běžné.

Po obsahové stránce mám k práci několik připomínek. Jednak je to již zmíněný přístup k danému tématu, který autorku orientuje deskriptivním a kompilativním směrem. Vzhledem k tomu, že autorka nevěnuje mnoho prostoru vysvětlení metodologie, není jasné, jak bude danou analýzu mírové dohody provádět, nebo jak bude pracovat se získanými daty z průzkumů veřejného mínění. Nerozumím příliš ani výzkumným otázkám: Co konkrétně autorka myslí strukturálními důvody mírových jednání a co znamená veřejné mínění jednotlivců? Jak bude zkoumat vliv mírových jednání na toto veřejné mínění? Určitý pokus o metodologické ukotvení lze najít na s. 5, ale působí hodně rozporuplně. Dle autorky má použitá metoda (deskriptivní případová studie) poskytnout porozumění a příčinné vysvětlení kolumbijského případu, ale zároveň píše, že „cílem práce není najít příčinné či kauzální vztahy“ (s. 5). Jak bude provádět obsahovou analýzu pak není vysvětleno vůbec. Analytická část práce, která by měla být klíčová, je popisná a autorka se v ní nedostává dále než k sumarizaci známých skutečností. Zajímavá by mohla být interpretace výsledků veřejného mínění, o kterou se autorka pokouší v závěru, ale k jasné formulaci konkrétních zjištění má bohužel daleko.

Z formálního hlediska je práce spíše průměrná. Velmi často se v ní vyskytují stylistické, typografické a gramatické chyby (především ve skloňování, interpunkci, psaní velkých a malých písmen atd.), což výrazně snižuje čtivost a srozumitelnost textu. Také citační normu autorka úplně nezvládla, byť se nejedná o nic závažného (např. nejednotné použití kurzívy, chybějící vydavatelství a místo vydání apod.). Seznam zdrojů je dostatečný, nicméně s některými tituly autorka v textu vůbec nepracuje (např. Battagliano 2013, Perry 2013, Ross 2004, Wanis 2008). Kvalitu práce by určitě také zvýšilo využití zdrojů ve španělštině.

Celkově konstatuji, že práce Nikoly Gruntové splňuje nároky kladené na texty v magisterském stupni studia, nicméně výhrady uvedené výše ji řadí mezi méně zdařilé. Škoda, že autorka neprojevila větší ambice uchopit téma originálnější způsobem a vnést do jeho zpracování analytičtější a kritičtější rozměr.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 17. srpna 2020

Lenka Špičánová